

Sygnatura akt I C 603/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Witek

Protokolant: Ewelina Tomoń

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2015 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej w B. przy ul. (...)

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda Wspólnoty mieszkaniowej w B. przy ul. (...) kwotę 11 388,86 zł (jedenaście tysięcy trzysta osiemdziesiąt osiem złotych 86/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 14 kwietnia 2015r. do dnia zapłaty,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – kasa Sądu Okręgowego w J. kwotę 685,35 zł tytułem części kosztów sądowych od ponoszenia których strona powodowa była zwolniona, a w pozostałej części kosztami tymi obciąża Skarb Państwa,
4. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 3 400 zł tytułem zwrotu stosunkowo rozdzielonych kosztów postępowania w zakresie kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 603/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa Wspólnota Mieszkaniowa przy ulicy (...) w B. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 375 227,82 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu i zasądzenia od pozwanego kosztów procesu, w tym z tytułu zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała na łączącą strony umowę ubezpieczenia od pożaru i innych zdarzeń losowych w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. oraz na fakt powodzi mającej miejsce w dniu 7 sierpnia 2010 r. w B., w wyniku której nieruchomość budynkowa strony powodowej została zalana i zniszczona. Woda sięgała do wysokości pierwszego piętra, a silny nurt rzeki uszkodził konstrukcję budynku wypłukując podłogę. Na skutek zgłoszenia szkody dnia 10 sierpnia 2010 r. ubezpieczyciel, który uznał co do zasady swoją odpowiedzialność, wypłacił odszkodowanie w kwocie 5 403,30 zł, jednak było ono dalece niewystarczające, gdyż całkowity koszt usunięcia skutków powodzi znacznie przekracza sumę ubezpieczenia. Powołując się więc na treść art. 805 § 1 k.c. powodowa Wspólnota domagała się zasądzenia dalszej kwoty odszkodowania według wartości odtworzeniowej nowej w wysokości

280 364,70 zł, która stanowi wartość sumy ubezpieczenia pomniejszonej o wartość przyznanego odszkodowania (285 768 zł – 5 403,30 zł), a która następnie została powiększona wartością odsetek ustawowych za okres od dnia 10 września 2010 r. do dnia wniesienia pozwu obliczonych od nominalnej kwoty odszkodowania (94 863,12 zł).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W motywach uzasadnienia pozwany przyznał fakt zawarcia umowy ubezpieczenia, fakt powodzi mającej miejsce dnia 7 sierpnia 2010 r., która wywołała szkodę w ubezpieczonym budynku. Wskazał natomiast na brak podania przez Wspólnotę szeregu danych poprzedzających zawarcie umowy wymaganych treścią § 4 o.w.u., na brak prowadzenia ewidencji księgowej (§ 18 ust. 5 o.w.u.), a także na brak wykazania, że ubezpieczone mienie znajduje się w posiadaniu ubezpieczającego (§ 9 o.w.u.). Zaznaczył, że przedmiotem umowy były jedynie części wspólne budynku, a nie lokale poszczególnych osób. Budynek został natomiast zalany jedynie do wysokości 1,30 m powyżej poziomu posadzki parteru. Nadto z uwagi na wieloletnie zaniedbania stan nieruchomości był zły, stąd kwota wypłaconego odszkodowania w pełni pokryła poniesioną przez powoda szkodę. Powołał się również na zasady współzycia społecznego wyłączające jego odpowiedzialność (art. 5 k.c.) oraz na położenie przedmiotowej nieruchomości na terenie zalewowym, co wyłączało odpowiedzialność ubezpieczyciela zgodnie z OWU.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Bezsporne w sprawie jest, że budynek mieszkalny mieszczący się ul. (...) w B., został wybudowany przed 1945 r. w technologii tradycyjnej murowanej. Budynek obejmował częściowe podpiwniczenie, dwie kondygnacje naziemne oraz poddasze, na którym znajdował się strych.

Jednocześnie nieruchomość zabudowana budynkiem przy ul. (...) w B., zgodnie z załącznikiem graficznym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, znajduje się w granicach obszarów zagrożonych powodziami. Jednakże ustalenie ma charakter pomocniczy i nie jest obowiązujące w sensie prawnym.

Dodatkowo przedmiotowa nieruchomość znajduje się na obszarze wpisanym do rejestru zabytków.

(dowód: pismo Wydziału (...) (...) i (...) Urzędu Miasta i Gminy w B. z dnia 9 sierpnia 2013 r. k. 148-149, pismo Wydziału (...) (...) i (...) Urzędu Miasta i Gminy w B. z dnia 14 czerwca 2013 r. k. 171).

W budynku położonym w B. przy ul. (...) przeprowadzono okresowe kontrole stanu technicznego. W latach 2006 i 2007 r. podczas corocznej kontroli stanu technicznego obiektu stwierdzano, że stan techniczny tynków zewnętrznych, gzymsów i rur spustowych jest dobry, natomiast stan rynien, pokrycia dachu i części komina ponad dachem – zadowalający. Jednocześnie zły pozostawał stan techniczny obróbek blacharskich.

(dowód: protokół nr (...) z dnia 12.04.2006 r. k. 192-195, protokół nr (...) z dnia 03.01.2007 r. k. 196-199).

W październiku 2009 r. stwierdzono, że stan techniczny tynków wewnętrznych pozostawał na dobrym poziomie (drobne ubytki tynków ścian zewnętrznych oraz odstające i zawilgocone tynki w przyziemiu), zalecono uzupełnienie drobnych ubytków, zbitcie zawilgoconych tynków i ich nowe wykonanie. W dobrym stanie były również rury spustowe, część komina ponad dachem i gzymsy, przy czym w zakresie gzymsu koniecznym było przemurowanie pęknięcia oraz uzupełnienie ubytku tynku na gzymsie od strony wschodniej budynku przy narożniku. Stan techniczny pokrycia dachu i rynien w dalszym ciągu pozostawał zadowalający, w szczególności należało skorodowane i uszkodzone rynny. Natomiast obróbki blacharskie były w stanie złym, stąd zalecono ich wymianę.

(dowód: protokół nr (...) z dnia 28.10.2009 r. k. 200-203).

Wspólnota Mieszkaniowa w B. przy ul. (...), za pośrednictwem Gminnego Zarządu (...) w B. Sp. z o.o. w B., zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. (następnie: Towarzystwem (...) S.A. w W.) umowę ubezpieczenia mienia od ognia i innych zdarzeń losowych na okres od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2010 r. (polisa (...) nr (...)). Przedmiotem ubezpieczenia

był budynek (budowla) mieszkalny położony w B. przy ul. (...). Suma ubezpieczenia została określona na kwotę 285 768 zł i została określona w systemie wartości odtworzeniowej nowej, z pełnym zakresem ubezpieczenia. Wspólnota Mieszkaniowa zobowiązała się opłacać roczną składkę ubezpieczeniową z tego tytułu w kwocie 28 zł.

(dowód: potwierdzenie zawarcia ubezpieczenia k. 22 i 129; ogólne warunki ubezpieczenia k. 130-136).

Bezsporne w sprawie jest, że umową ubezpieczenia poza nieruchomością położoną w B. przy ul. (...) objętych było również mienie wielu innych wspólnot mieszkaniowych w Gminie B..

W dniu 7 sierpnia 2010 r. w B. miała miejsce powódź, na skutek której budynek mieszkalny przy ul. (...) w B. został zalany do wysokości 0,8 m licząc od poziomu podłogi parteru (1,3 m od poziomu gruntu), w szczególności piwnice w budynku zostały zalane w pełnej ich wysokości. Zalanie miało charakter krótkotrwały.

(dowód: opinia i opinie uzupełniające biegłego sądowego K. A. k. 294 i 395).

Dnia 10 sierpnia 2010 r. Gminny Zarząd (...) w B. Sp. z o.o. w B. dokonał zgłoszenia szkody w nieruchomości w B. przy ul. (...) zaistniałej na skutek powodzi.

(dowód: zgłoszenie szkody k. 127).

Nieruchomość w B. przy ul. (...) na dzień 7 sierpnia 2010 r. nie posiadała zamontowanego węzła ciepłego (budynek nie był podłączony do miejskiej sieci ciepłowniczej).

Od dnia 27 września 2011 r. na potrzeby lokalu nr (...) przedmiotowego budynku zabudowany jest węzeł ciepły, który stanowi własność odbiorcy.

(dowód: pismo z dnia 3.02.2014 r. k. 290).

Na podstawie kosztorysu szacunkowego ubezpieczyciel ustalił łączną wysokość szkody na kwotę 5 403,30 zł.

(dowód: kosztorys szacunkowy k. 25-30).

Dnia 15 grudnia 2010 r. (...) S.A. z siedzibą w W. wypłaciło na rzecz Wspólnoty Mieszkaniowej w B. przy ul. (...) odszkodowanie z tytułu szkody w nieruchomości w kwocie 5 403,30 zł.

(dowód: pismo z dnia 15.12.2010 r. k. 23, polecenie wypłaty k. 87).

Bezspornym jest, że (...) S.A. z siedzibą w W. zmieniło nazwę na (...) S.A. z siedzibą w W..

Pismem z dnia 13 lutego 2013 r. Wspólnota Mieszkaniowa nieruchomości położonej w B. przy ul. (...) wezwała (...) S.A. z siedzibą w W. do wypłaty dalszej kwoty odszkodowania w wysokości 280 364,70 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2010 r. W wezwaniu określiła termin 14 dni od daty otrzymania pisma. Pismo zostało doręczone ubezpieczycielowi dnia 20 lutego 2013 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem odbioru k. 37-38).

Na skutek powodzi z dnia 7 sierpnia 2010 r. doszło do krótkotrwałego zalania parteru budynku przy ul. (...) w B. do wysokości 0,8 m licząc od poziomu podłogi parteru (1,3 m od poziomu gruntu) oraz do zalania piwnic w pełnej ich wysokości. W wyniku powodzi doszło do uszkodzenia w obrębie ścian parteru w zakresie wierzchnich warstw budowlanych (wyprawy tynkarskie) w ograniczonym zakresie. Powódź nie miała wpływu na elementy konstrukcyjne budynku.

Prace i roboty budowlane konieczne do usunięcia skutków powodzi z 7 sierpnia 2010 r. w zakresie części wspólnych nieruchomości przy ul. (...) w B. obejmują:

1. w zakresie korytarza - odbicie tynków wewnętrznych z zaprawy (...) na ścianach, filarach i pilastrach, dwukrotne odgrzybianie powierzchni, gruntowanie, położenie tynków i dwukrotne malowanie farbą (...);
2. w zakresie piwnicy - odbicie tynków wewnętrznych z zaprawy (...), dwukrotne odgrzybianie powierzchni, gruntowanie, położenie tynków i dwukrotne malowanie mlekiem (...);
3. w zakresie elewacji - odbicie tynków wewnętrznych z zaprawy (...), dwukrotne odgrzybianie ścian, uzupełnienie tynków zewnętrznych, uzupełnienie tynków zewnętrznych i malowanie farbą (...);
4. w zakresie stolarki drzwiowej - opalenie farby (...) ze stolarki drzwiowej i szafek oraz dwukrotne lakierowanie stolarki drzwiowej i szafek;
5. oczyszczenie pomieszczeń z błota i ziemi oraz osuszenie pomieszczeń – ręczne czyszczenie i mycie posadzek oraz osuszenie pomieszczeń przy użyciu osuszacza (...).

Koszty usunięcia skutków powodzi w budynku położonego w B. przy ul. (...) w częściach wspólnych, przy uwzględnieniu wartości odtworzeniowej nowej, według KNR i aktualnego poziomu cen wyniosła 16 792,16 zł brutto (15 548,31 zł netto).

(dowód: opinia i opinie uzupełniające biegłego sądowego K. A. k. 294, 336, 356, 370, 385, 395 i e-protokół rozprawy z dnia 28 listopada 2014 r. od godz. 00:01:50 do godz. 00:13:50).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Zgodnie zaś z § 2 pkt 1 cytowanego przepisu, świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie – przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Na podstawie umowy ubezpieczenia objętej polisą nr (...) pozwany udzielił ochrony Wspólnocie Mieszkaniowej nieruchomości położonej w B. przy ul. (...), w okresie od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2010 r., w budynku mieszkalnym wskutek zdarzeń losowych, do których zaliczono powódź, natomiast strona powodowa zobowiązała się do zapłaty składki ubezpieczeniowej. Sumę ubezpieczeniową określono na kwotę 285 768 zł.

Okoliczności dotyczące związania stron stosunkiem obligacyjnym, legitymacji procesowej stron, wystąpienia wypadku przewidzianego umową oraz odpowiedzialności strony pozwanej, a także okoliczności dotyczące tego, że przedmiotu ubezpieczenia nie stanowiła nieruchomość zabytkowa, czy położona na terenach zalewowych, zostały przesądzone w wyrokach wstępnych Sądu Okręgowego w J. z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt (...) i z dnia 11 października 2013 r. w sprawie o sygn. akt(...), od których apelacje wyrokami Sądu Apelacyjnego we W. odpowiednio z dnia 19 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt (...) i z dnia 21 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt (...) zostały oddalone.

Kwestią wymagającą więc rozstrzygnięcia przez Sąd był zakres szkody w przedmiotowej nieruchomości, a także wysokość odszkodowania.

Zauważyć należy, że w procesie cywilnym obowiązuje zasada kontrydiktoryjności, zgodnie z którą ciężar dostarczenia w postępowaniu sądowym materiału procesowego spoczywa zasadniczo na stronach, a sąd utracił prawo prowadzenia dochodzenia w celu ustalenia dowodów koniecznych dla rozstrzygnięcia sprawy. Co więcej, poszukiwanie za stronę przez sąd z urzędu okoliczności przemawiających za jej stanowiskiem w istocie stanowi wyręczenie jej w obowiązkach procesowych, przez co sąd naraża się na uzasadniony zarzut nierównego traktowania stron procesu (wyr. SN z 12 marca 2010 roku, II UK 286/09, niepubl.). W sprawach cywilnych rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających

dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która wywodzi z tych faktów skutki prawne (art. 6 k.c.) (por. wyr. SN z 17 grudnia 1996 roku I CKU 45/96, Pal. 1998, Nr 1-2, s. 204 z glosą A. Zielińskiego).

Podstawową kwestią wymagającą ustalenia był zakres szkód spowodowanych powodzią z sierpnia 2010 r. w budynku w B. przy ul. (...) oraz wartość odszkodowania, co Sąd ustalił na podstawie opinii i opinii uzupełniających biegłego sądowego K. A.. Podkreślić należy, że powyższa opinia, zdaniem Sądu została sporządzona w sposób logiczny, wyczerpujący i jasny.

W oparciu więc o opinię i opinię uzupełniającą biegłego K. A. Sąd ocenił, że w celu usunięcia skutków powodzi z sierpnia 2010 r., w zakresie części wspólnych nieruchomości przy ul. (...) w B. konieczne było przeprowadzenie następujących prac: w zakresie korytarza - odbicie tynków wewnętrznych z zaprawy (...) na ścianach, filarach i pilastrach, dwukrotne odgrzybianie powierzchni, gruntowanie, położenie tynków i dwukrotne malowanie farbą (...); w zakresie piwnicy - odbicie tynków wewnętrznych z zaprawy (...), dwukrotne odgrzybianie powierzchni, gruntowanie, położenie tynków i dwukrotne malowanie mlekiem (...); w zakresie elewacji - odbicie tynków wewnętrznych z zaprawy (...), dwukrotne odgrzybianie ścian, uzupełnienie tynków zewnętrznych, uzupełnienie tynków zewnętrznych i malowanie farbą (...); w zakresie stolarki drzwiowej - opalenie farby (...) ze stolarki drzwiowej i szafek oraz dwukrotne lakierowanie stolarki drzwiowej i szafek; oczyszczenie pomieszczeń z błota i ziemi oraz osuszenie pomieszczeń – ręczne czyszczenie i mycie posadzek oraz osuszenie pomieszczeń przy użyciu osuszacza (...).

Dodatkowo w opinii uzupełniającej z dnia 14 stycznia 2015 r. (k. 395), sporządzonej po przeprowadzeniu wizji lokalnej, biegły wyjaśnił, że poziom zalania wodą powodziową w budynku przy ul. (...) w B. wynosił 0,8 m licząc od poziomu podłogi parteru, tj. 1,3 m od poziomu gruntu. Uwzględnił ponadto konieczność przeprowadzenia prac porządkowych związanych z ręcznym oczyszczeniem zalanych pomieszczeń z błota i ziemi oraz ich osuszeniem przy użyciu osuszacza (...).

Jednocześnie biegły w opinii uzupełniającej (k. 395) uwzględnił zarzut dotyczący zastosowania niewłaściwej ceny za pracę 1 motogodziny osuszacza (...), który to błąd wynikał z błędnego umiejscowienia przecinka. W ostateczności więc łączna wartość pracy osuszacza wynosiła 3 756, 13 zł.

Biorąc zaś pod uwagę, że zakresem umowy ubezpieczenia były objęte części wspólne nieruchomości położonej przy ul. (...) w B., do których nie należą pomieszczenia przynależne do poszczególnych nieruchomości lokalowych. Jako części składowe mogą do lokalu przynależeć takie pomieszczenia jak piwnica, strych, komórka, garaż, choćby nawet nie przylegały bezpośrednio do lokalu, a nawet były poza budynkiem, w granicach nieruchomości gruntowej. Jeśli więc poszczególne pomieszczenia piwniczne położone w nieruchomości przy ul. (...) w B. przynależały do określonych nieruchomości lokalowych słusznym było przyjęcie przez biegłego sądowego do obliczenia szkody w obrębie piwnicy jedynie części piwnicy stanowiącej korytarz.

Jednocześnie należało zauważyć, że dokładne określenie zakresu szkody w budynku nie jest możliwe z uwagi na fakt wykonania przez stronę powodową remontów i napraw, które prowadziły do zakrycia uszkodzonych miejsc nowymi warstwami budowlanymi, bądź usunięcia uszkodzonych elementów i zastąpienia ich nowymi. Czynnikiem utrudniającym określenie zakresu szkody jest nadto fakt znacznego obniżenia zawilgocenia murów, stąd niemożliwym jest stwierdzenie w chwili obecnej na ile uszkodzenia w tym zakresie zostały wywołane powodzią, a na ile upływem czasu od czasu posadowienia przedmiotowego budynku. Co więcej – biegły sądowy – zwracał uwagę, że oględziny stanu technicznego elementów obiektu były możliwe do przeprowadzenia jedynie w dostępnych i widocznych częściach, zaś dotarcie do elementów zakrytych byłoby możliwe tylko w przypadku demontażu stycznych z nimi i/lub opartych na nich innych elementów konstrukcji lub warstw ich zakrywających.

Przy opracowaniu kosztorysu w celu usunięcia kosztów powodzi nieruchomości przy ul. (...) w B. nie miał znaczenia fakt wpisania budynku do rejestru zabytków i wynikający stąd zabytkowy charakter obiektu, gdyż przy mających miejsce uszkodzeniach budynku stosować należy Katalog (...) - roboty remontowe bez względu na jego wpisanie, bądź

nie do rejestru zabytków. W niniejszym przypadku nie występowały bowiem roboty remontowe, ani naprawcze, czy konserwacyjne, które ingerowałyby w zabytkowy charakter budynku.

W konsekwencji kosztorysowa wartość robót budowlanych obejmująca usunięcie szkody poniesionej przez powodową Wspólnotę Mieszkaniową na skutek powodzi wyniosła 16 792,16 zł brutto (15 548,31 zł netto). Uwzględniając fakt statusu powoda, który nie jest przedsiębiorcą ani podatnikiem VAT, należało – jak słusznie przyjął biegły - zastosować 8% stawkę podatku VAT.

Wysokość szkody została określona przez biegłego sądowego K. A. indywidualnie na podstawie przeprowadzonych dwukrotnych oględzin oraz analizy dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy. Do ustalenia wartości szkody przy uwzględnieniu wartości odtworzeniowej nowej białej zastosował Katalogi (...) w wysokości średnich cen w województwie (...) opublikowane w Ogólnopolskiej Bazie Cen w Budownictwie I. w poziomie I. kwartału 2014 r. z wykorzystaniem programów do kosztorysowania K. i N.. Przyjęcie przez biegłego za bazę cenową I., a nie alternatywnie stosowanego cennika S., nie jest bynajmniej niewłaściwe, czy niezgodne z przepisami, gdyż zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja 2004 r. Ogólnopolska Baza Cen w Budownictwie I. spełnia wszystkie warunki potrzebne do kalkulacji cen jednostkowych w kosztorysach inwestorskich i sporządzania wycen inwestycji także w ramach zamówień publicznych. I. jest przy tym największą w Polsce bazą cen w budownictwie, zaś jego zastosowanie jest spowodowane tym, że programy K. i N., na podstawie których biegły sporządza kosztorysy oprócz bazy katalogowej (...) posiadają w swoim pakiecie wszelkie informacje dotyczące stawek roboczogodziny, cen materiałów i sprzętu oraz innych składników cenotwórczych z I. a nie S..

Ustalając zatem na podstawie opinii, w szczególności opinii uzupełniającej biegłego sądowego z dnia 14 stycznia 2015 r., zakres szkód wywołanych powodzią oraz wartość odszkodowania Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw uzasadniających podważenie wiarygodności i pozwalających na zakwestionowanie walorów dowodowych opinii i opinii uzupełniających biegłego K. A.. Mimo więc zwięzłej formy sporządzonej przez biegłego opinii wszystkie zarzuty podniesione przez strony postępowania zostały szczegółowo wyjaśnione przez biegłego wraz z powołaniem się na określone dokumenty.

Żaden z zarzutów stron nie wywołał wątpliwości co do rzetelności biegłego i jego kompetencji, zaś prezentowane przez niego stanowisko było logiczne, wyczerpujące i profesjonalnie uzasadnione. Bezasadnym był też wniosek strony powodowej o przeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej lub opinii innego biegłego sądowego, gdyż wniosek w tym zakresie wiązać się musi z wadami, których powód nie wykazał. Biegły w opiniach uzupełniających usunął wątpliwości wyrażone przez strony, które wiązały się z przedmiotem badania. Należy zaznaczyć, że przesłanki dowodu z opinii innego biegłego nie mogło stanowić jedynie subiektywne przekonanie strony pozwanej, iż treść opinii nie odpowiada jej stanowisku w sprawie (por. wyrok S.A. w Lublinie z dnia 14.10.1999r., w sprawie II AUa 279/99, OSA 2000/7-8/34; wyrok SN z dnia 10.10.1999r. w sprawie II UKN 158/99, OSNAPiUS 2001/2/51; wyrok SN z dnia 04.08.1999r. w sprawie I PKN 20/99, OSNAPiUS 2000/22/807).

Przy rozstrzygnięciu sprawy Sąd pominął dowód z zeznań świadka S. R., gdyż okoliczności na które dowód miał zostać przeprowadzony nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Należy również zauważyć, że strona, która twierdzi, że określona okoliczność miała miejsce obowiązana jest zatem zgłosić dowód lub dowody wykazujące jej istnienie (art. 6 k.c.). Podczas całego postępowania rozpoznawczego strona powodowa nie była ograniczona, co do możliwości przedstawienia swych twierdzeń i dowodów w kwestiach istotnych dla rozstrzygnięcia. Symptomatyczne jednak było, że w pozwie nie przedstawiła żadnych twierdzeń i dowodów dotyczących zakresu szkody, stwierdzając, że szkoda przekracza wysokość sumy ubezpieczenia i wnosząc o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa na okoliczność zakresu szkody. Dopiero w toku postępowania po sporządzeniu opinii przez biegłego sądowego strona powodowa zaczęła przejawiać aktywność procesową w tej części poprzez przedkładanie licznych zarzutów do opinii. Wówczas dopiero strona wskazywała na konieczność remontu poszczególnych elementów budynku i wykonania dodatkowych prac. Podkreślić jednak trzeba, że na żadnym etapie procesu nie było jakichkolwiek podstaw do żądania odszkodowania w wysokości sumy

ubezpieczenia pomniejszonej o wartość odszkodowania wypłaconego przez ubezpieczyciela. Co więcej nawet przy uwzględnieniu pełnego zakresu uszkodzeń wskazywanych przez stronę powodową jest mało realnym, aby wysokość szkody odpowiadała wysokości sumy ubezpieczenia.

Strona powodowa udowodniła zatem swoje roszczenie do kwoty 16 792,16 zł brutto, która to kwota stanowiła kosztorysową wartość robót budowlanych obejmującą usunięcie szkody w budynku przy ul. (...) w B. na skutek powodzi.

Dodatkowo Sąd ustalił, że strona pozwana wypłaciła w następstwie przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego na rzecz strony powodowej odszkodowanie w wysokości 5 403,30 zł. Mając powyższe na uwadze odszkodowanie należne powodowej Wspólnocie podlegało pomniejszeniu o wartość przyznanego jej świadczenia, co uzasadniało uwzględnienie powództwa do kwoty 11 388,86 zł (16 792,16 zł - 5 403,30 zł).

Orzeczenie w przedmiocie odsetek ustawowych zapadło na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c. albowiem Sąd uznał, że roszczenie powoda w tym zakresie było zasadne.

Z powyższych względów Sąd orzekł, jak w pkt 1. i 2. sentencji wyroku.

O poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztach sądowych obejmujących opłatę od pozwu od zasądanego powództwa w zakresie nieuiszczonym przez powoda rozstrzygnięto na podstawie art. 83 ust. 2 oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Powodowa Wspólnota została zwolniona od kosztów sądowych w całości, stąd w części uwzględnionego roszczenia nie została uiszczona część opłaty od pozwu w wysokości 570 zł, która odpowiadała stopniowi w jakim strona pozwana przegrała proces, tj. 3%. Dodatkowo powód nie poniósł kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 3 845,13 zł, która również w 3% obciążała stronę pozwaną, tj. w kwocie 115,35 zł. Sąd obciążył więc kosztami postępowania w tej części stronę pozwaną, którą zobowiązał do zapłaty kwoty w łącznej wysokości 685,35 zł na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w J. (punkt 3. sentencji wyroku).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. rozdzielając je stosunkowo mając na uwadze wynik postępowania, w którym częściowo uwzględniono żądanie powoda. Powód poniósł koszty postępowania w łącznej kwocie 3 617 zł, w skład której wchodziła kwota 3 600 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od udzielonego przez stronę pełnomocnictwa procesowego. Ponieważ powód przy tak wysokim roszczeniu wygrał tylko w 3% należał mu się zwrot poniesionych kosztów w wysokości 3% tej kwoty, czyli 108,51 zł. Strona pozwana poniosła zaś koszty udziału w sprawie pełnomocnika procesowego w kwocie 3 600 zł oraz koszty opłaty skarbowej od udzielonego przez stronę pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17 zł. Obrona strony pozwanej była skuteczna w zakresie 97% dochodzonej kwoty, stąd winna ona otrzymać kwotę 3 508,49 zł. Różnica obu wartości wskazywała, że zasądzeniu od strony powodowej na rzecz strony pozwanej podlegała kwota 3 400 zł. Należy bowiem zauważyć, że dochodzenie odszkodowania w rozmiarach sumy ubezpieczenia pomniejszonej o kwotę wypłaconego świadczenia było jaskrawym wyrazem sztucznego zawyżania roszczenia. Powodowa Wspólnota reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika winna zaś w sposób racjonalny i precyzyjny określić zakres szkody i wysokość dochodzonego odszkodowania, a jeżeli świadomie zażądała odszkodowania w wysokości rażąco wygórowanej – jak to miało miejsce w niniejszym przypadku, to musiała się liczyć z tym, że stopień przegrania przez nią sprawy, zgodnie z kodeksowymi zasadami orzekania o kosztach procesu, będzie zasadniczym czynnikiem końcowego orzeczenia o tych kosztach.

Mając powyższe na względzie Sąd, na mocy art. 100 k.p.c., orzekł jak w pkt 4. sentencji.